

Bilsport
Motocross
Speedway
Enduro

1921 - 1996

GOTLANDS
MOTORFÖRENING

FÖRORD

När Gotlands Motorförening nu kan se tillbaka på en 75-årig verksamhet är det med uppriktig tacksamhet föreningens nuvarande styrelser och medlemmar vänder sig till dem som den gången tog det avgörande steget och fick denna förening till stånd.

Gotlands Motorförening är en av landets äldsta motorklubbar.

Föreningens styrka har alltid varit dess medlemmar ända från den 20 november 1921.

Gotlands Motorförenings historia har skrivits och getts ut i olika former under årens jubiléer.

Vid 75-årsdagen har vi valt att spegla historien genom en nyare teknik med bl a bildspel på video med tyngdpunkten på de senaste 25 årens idrottsliga verksamhet.

Detta jubiléums- och faktahäfte om GMF har ändå tagits fram för att sammanställa klubbarnas aktiviteter och resultat under årens lopp.

Vi som arbetar i de olika styrelserna känner stor samhörighet och kommer även i fortsättningen att ge varandra stöd och hjälp när så behövs.

Vi tackar och hyllar pionjärerna vid detta jubiléum och vi vill liksom de ägna vår strävan att alltid i tiden hålla föreningens fana högt.

Styrelsen

GMF:s allians

CLAES RANDLERT, ordf.

Gotlands Motorförening 75 år

När de cirka femtio herrarna (några damer finns inte noterade) samlades på Visby Stadshotell en novemberkväll 1921 för att bilda Gotlands Motorförening kunde de nog inte förutse att föreningen 75 år senare just hade avverkat den trettionde upplagan av Gotland Grand National, världens största motorcykeltävling med över 1400 förare. Inte heller kunde de väl ana, där de satt vid hotellets vita linnedukar att deras idé om en samling kring motorsporten skulle växa och bli en allians mellan bil- och motorcykelentusiaster, hjul på bana och i terräng, stora hojar och små radiostyrda bilar. De trettiofem eldsjälarna som tecknade medlemskap i GMF den där novemberkvällen har vuxit till cirka 800 medlemmar. Visionen, om ökad kunskap och kultur genom tävlingsverksamhet och gemenskap som fanns hos de första medlemmarna finns kvar, även om förutsättningarna har förändrats.

I denna jubileumsskrift finns de viktigaste årtalen och händelser noterade. För övrigt hänvisas till tidigare publikationer och till en videofilm som producerats till 75-årsjubileet.

1920-talet

Gotlands Motorförening bildades den **20 november 1921**. Föreningens förste ordförande blev konsul C. G. Björkander. Föreningen beslutade att arbeta efter fyra huvudlinjer:

1. Förbättringar inom vägväsendet.
2. Främjande av motorismen genom nya lagstiftningsåtgärder och tidsenliga föreskrifter i den lokala trafiken.
3. Höja trafikulturen.
4. Tävlingsverksamheten.

I stadgarna skrevs även in medlemmarnas skyldighet:

- a. att uppträda hänsynsfullt i trafiken.
- b. att verka för trafikulturens höjande.
- c. att vid varje tillfälle iakttaga det lugn och goda omdöme som kännetecknar en god sportsman.

Kort efter föreningens bildande hade medlemsantalet stigit till cirka 180 personer.

I februari **1922** vädjade den nybildade föreningen till länsstyrelsen om vägplogning så att motorfordon kunde framföras vintertid. Den 30 april samma år hölls den första tävlingen, en tillförlitlighetstävling, för både bilar och motorcyklar. Starten gick kl. 04.30 på morgonen och segrare blev Sigurd Hesselsten med sin Overland.

Samma år slöts ett samarbetsavtal med KAK.

Tolkningstävlingar var vanliga och populära under 20-talet.

Foto: Holmerts bildarkiv

1930-talet

Fram till krigsutbrottet 1939 arrangerades en serie återkommande tävlingar såsom:

- tolkningstävling med motorcykel
- idealfartstävling för bil
- motorcykeltävling med sidovagn
- orienterings- och tillförlitlighetstävling
- manövertävlingar m.m.

De s.k. TT-loppen och jordbaneloppen kom till genom att konkurrerande Gotlands Motorcykelklubb bildades 1929. I motorcykelföreningens regi genomfördes många tävlingar men krigsåren nötte hårt på de båda föreningarnas ekonomi och resultatet blev att GMCK lade ner och medlemmarna överfördes till GMF 1943.

År 1937 anslöts GMF till Svenska Motorfederationen.

Stadgarna omarbetades för att bli mera tidsenliga. Trafikproblemen i Visby stad debatterades livligt och styrelsen fick tillfälle att direkt med myndigheterna diskutera förbättringar i trafikreglementet. En hel del av förslagen antogs. Bland annat ordnades trafikdagar eftersom olyckskurvan stigit mycket kraftigt på ön och inte mindre än 20-talet människor omkom i trafikolyckor 1938.

1940-talet

Under krigsåren låg tävlingsverksamheten nästan helt nere p g a bensinransonering och i de fåtal tävlingar som kördes användes gengas som drivmedel. I början av 40-talet började man också diskutera högertrafik och GMF ansåg att med den minskade trafiken vore det lämpligt att införa högertrafik under restriktionstiden.

Det skulle dock dröja fram till 1967 innan Sverige gick över till högertrafik.

När kriget slutat och bensinransoneringen lättade var det dags att arrangera ett jordbanelopp, en föregångare till dagens speedwaytävlingar. Den **1:a maj 1946** skedde premiären på A7:s område öster om Länna efter stort tillmötesgående av dåvarande A7-chefen Thorsten Berggren. Inte mindre än 6.000 åskådare såg bland andra Fritz Löfqvist tävla. Fritz skördade stora framgångar inom speedwaysporten, men han var också hemma i orientering och på skidor. På toppen av sin karriär omkom han i en tävling på Solvalla 1949. Därmed förlorade motorsporten på ön en stor ledstjärna. Men det skulle komma fler. Även nästa stora affischnamn hette Löfqvist, son till Fritz.

1950-talet

Decenniet inleddes för motorfolkets del med att en ny speedwaybana byggdes på Galgberget.

Den första individuella tävlingen kördes på Gotlands Motorstadion den **1:a maj 1951** inför 10.000 betalande åskådare. Datumet blev tradition under många år och senare blev tävlingen VM-kval.

Bilorientering blev populärt under detta årtionde. På våren tävlade man om Fylgiapokalen och på hösten om den Björkanderska pokalen. Båda tävlingarna var prestigefyllda tillförlitlighetstävlingar som kördes med vanliga standardbilar.

1960-talet

År 1961 anslöts Gotlands Motorförening till Sveriges Riksidrottsförbund.

Under 60-talet startades en ungdomssektion inom GMF som i början mest jobbade med bilorientering. Så småningom blev det starten till rallytävlingar. "Rebusjakten" blev en populär tävling för hela familjen. År 1966 deltog de gotländska rallyekipagen i tävlingar på fastlandet för första gången.

Speedway började bli en sport som intresserade föreningen och när gotlänningen Torbjörn Harrysson, tävlande för Vargarna i Norrköping, gjorde en förnämlig insats i VM-finalen på Ullevi 1966, blev det inledningen till att ett serielag anmäldes till div. 3 kommande säsong.

Det historiska Byslaget från 1967. Längst bak står lagledarna Tore Attlerud och Rolf Bäckström, i mitten Alf Nylén och namngivaren Bysen. I främre raden fr v Torbjörn Karlsson, unge Thomas Södergren med pappa Ove och Bertil Wahlberg. I laget ingick också Bengt "Jeppe" Olsson och Christer Löfqvist. Foto: Lars-Erik Larsson.

Namnet blev Bysarna, lagledare blev Tore Attlerud och premiären skedde på Linköpings motorstadion. Den första säsongen slutade med en andraplats för Bysarnas del. Samma år och i sin sjunde tävling blev Christer Löfqvist svensk juniormästare och fick motta sin första SM-medalj. Året därpå blev laget åter serietvåa i div. 3 och Christer Löfqvist främste förare i serien med endast 5 tappade poäng. Tredje året gillt - 1969 vann Bysarna sin serie och tog steget upp i div. 2.

1970-talet

Decenniet kom att präglas av Bysarnas exempellösa framgångar inom speedway, men även bilsporten vann framsteg och en ny sportgren, knattcross, började ta form. År 1970 förstärktes Bysarnas lag med Berndt "Benne" Johansson samtidigt som Christer Löfqvist skrev proffskontrakt med londonlaget West Ham, där legendariske "Varg-Olle" Nygren var lagkapten. På Tingstäde träsk kördes halkkörningsträningar för allmänheten och bilorienteringar rönt stort intresse och deltagande. Team-Gotland bildades av rallyförare som körde ett stort antal tävlingar på fastlandet.

Den 1:a maj kördes VM-kval på Galgberget inför 4.060 betalande åskådare som såg Leif Encrona vinna över både Göte Nordin och "Varg-Olle" Nygren.

Bysarna vann div. 2 och gick upp i högsta serien, Allsvenskan.

År 1971 fyllde GMF 50 år och jubileumsåret blev en enda stor segerfest genom att Bysarna vann allsvenskan och Svemo-cupen, Lars-Inge Hultberg fick JSM-guld och även SM-guldet i paråkning gick till Gotland genom Christer Löfqvist och Tommy Johansson. Årets publiksuccé blev dock ett möte mellan Bysarna och Sovjets landslag i speedway, en tävling som även den vanns av gotlänningarna.

Året därpå dominerades också av speedwaylagets framgångar och förutom att bli svenska mästare för andra året i rad överraskade Christer Löfqvist i VM-finalen på Wembley genom att bli 4:a. Även reservlaget i speedway vann sin serie och all publicitet kring gotländsk speedway bidrog till en inbjudan från England att möta proffsklubbar i uppvisningsmatcher, något som naturligtvis gav ytterligare reklam.

De följande två åren blev andhämtningsår för Bysarna, som höll sig kvar i allsvenskan, trots tuffare motstånd. Sture Svensson segrade i rallytävlingen Påsk-Cupen, som kördes för första gången **1974**.

Fortfarande är den en populär rallytävling med många fastlandsdeltagare.

På nytt blev Bysarna svenska mästare **1975** och året därpå kördes par-SM-finalen på Galgberget där Bysarnas Sven Nilsson och Berndt Johansson fick ta emot silvermedaljer. Samma år lämnade Christer Löfqvist laget för att istället köra för småländska Njudungarna. En ny tävlingsform testades **1977** - rallybilar körde på speedwaybanan! Två bilar startade i varje heat i denna "Rally-Duell". Samma år vann bröderna Sören och Christer Sjösten par-SM- guld i speedway och det engelska div. 1-laget Wolverhampton mötte Bysarna på Galgberget i en match som hemmalaget vann.

Mot slutet av decenniet sökte föreningen tillstånd för bygge av en knattecrossbana vid tippen. Mark arrenderades och Ove Södergren och Torbjörn Karlsson bland andra såg till att en knatte-crossektion bildades inom GMF. Parallellt arbetade Per-Ulf Löfqvist och Per Hultgren för att knattspeedway skulle kunna genomföras och en liten bana anlades innanför den stora på motorstadion.

I januari **1978** fick speedwaysverige sorg då Christer Löfqvist avled efter en svår sjukdom.

Året blev fortsatt tungt eftersom Bysarna fick ta steget ner från allsvenskan till div. 1.

P g a dåligt intresse för bilorienteringstävlingen Trygg-Fylgias vandringspris beslutades att tävlingen skulle upphöra och priset delades ut för gott efter regler som bestämts 1968. Björn Ahrling, förare, och Anders Nilsson, kartläsare, blev slutliga innehavare av vandringspriset. För första gången kördes bilspeedway på Galgberget **1979**.

GMF:s Jörgen Hellström och Börje Sedelius i rallytävlingen "Klappjakten" i Ydre, februari 1980.
Foto: Göran Johansson.

1980-talet

En ny generation motorintresserade gotlänningar började hitta till GMF och 1980 var det premiär för serietävlande i knattspeedway. Ett träningsläger med "Varg-Olle" Nygren genomfördes och två nya Löfqvistar presenterade sig för allmänheten, kusinerna Dennis och Michael. Föreningens förste anställda blev Robert Nilsson, vaktmästare vid motorstadion.

Knattcrossbanan färdigställdes och de 1.070 meter bana liksom klubbstugan anlades och byggdes helt på frivillig basis.

GMF ombildades **1981** till flersektionsförening med en huvudstyrelse för de tre sektionerna bil, motocross och speedway.

Förare inom knattcrossen ökade lavinartat till 100 entusiaster och vid den första 80cc-tävlingen med banan godkänd av Svemo, deltog 107 förare. Från ön kom 22 förare och resten kom från 31 olika fastlandsklubbar.

Föreningens 60-årsjubileum med en minnestävling för Christer Löfqvist blev en fest med hela den svenska och internationella eliten i startfältet.

Påsk-cupen fick **1982** rekordmånga - 190 - startande rallybilar.

Året därpå ingick Påsk-cupen i serien för JSM och Tjej-RM.

Motocrossen behövde mer mark för att kunna ta hand om dem som nu kommit upp i 125cc-klassen.

Inom speedwayn blev det förnyring i och med att de tidigare knattarna Tony Olsson, Michael Löfqvist och Peter Pettersson tog plats i A-laget.

Bilspeedwaytävlingen **1983** vanns av kände Stig Blomqvist inför en rekordpublik på 4.200 betalande. Klubbstugan på Galgberget kunde invigas och vid JSM-finalen hamnade Dennis Löfqvist på en 4:e plats.

GMF:s senaste tillskott i klubbverksamheten - miniracing. En egen bana finns vid Skogsholm. Foto: Lars-Erik Larsson.

Ytterligare en ny sportgren, miniracing, kom in under GMF:s paraply **1984** mycket tack vare Thomas Söderströms försorg. Ett 15-tal förare körde på den nya banan vid Skogsholm.

Knattcrossungdomarna hade ett uppskattat träningsläger med Rolf Tibblin som ledare.

Speedwayjuniorerna skördade nya segrar; Michael Löfqvist vann semifinalen i JSM och Tony Olsson fick silver vid finalen i Nässjö. Sveriges första speedwayriksdag genomfördes på Gotland och på Snäck var föreningens speedwaysektion med Sylve Nilsson i spetsen lokal värd för Serieföreningen.

Efter två års förberedelser genomfördes Gotland Grand National för första gången i november.

Rune Rylander lyckades tillsammans med främst Per-Ulf Löfqvist och Sylve Nilsson från GMF och Bo Johansson, FMCK få nästan 500 enduroförare att ta sig igenom gyttjepölar och andra hinder på Tofta skjutfält. Per Grönberg blev totalsegrare premiäråret.

Miniracingbanan kompletterades **1985** och Bysarna vann div. 1 och tog åter steget upp i elitserien.

I Påsk-cupen vann, som andre gotlänning, Börje Sedelius.

Tony Olsson deltog i lag-VM-finalen och i JEM-finalen kom han på 2:a plats **1986**. Bysarna kom 4:a i serien.

Vintern **1986-87** blev lång med mycket snö och både Påsk-cupen och Dagen efter fick ställas in. Nytt säkerhetsstaket hade tidigare byggts på motorstadion, nu byggdes också elbelysning. I motocross var det seriedebut för 125 cc och i miniracing genomfördes Semestercupen. Årets stora fejd avgjordes dock inte på någon bana utan vid skrivborden när Bysarna och Svemo rök ihop om Tony Olssons ungdomskontrakt. Bysarna riskerade att hamna i div. 1 igen efter att, enligt Svemo, felaktigt ha låtit Tony Olsson köra en seriematch. Ärendet avgjordes till Bysarnas fördel året därpå och med bland andra Per Jonsson i laget revancherade Bysarna sig och blev åter svenska mästare. Per Jonsson blev också individuell svensk mästare och par-SM-guldet gick till Tony Olsson och Per Jonsson. Seger i Svemocupen, guld för knattelaget, guld individuellt SM för knattar och Marcus Andersson riksmästare 80 cc - fanns det mera att vinna? Jo, Gotlands Tidningars utmärkelse för "Bästa idrottsprestation under året". Långt från strålkastarna startade en annan, men nog så viktig verksamhet, nämligen bingo.

Efter ett års upphåll kördes Påsk-cupen där Lars-Åke Hägglund segrade **1989**. I miniracing genomfördes Semestercupen och distriktsmästerskapsserien medan crossförarna hade träningsläger i påskhelgen, riksträningsläger, 7 månadstävlingar och serietävlingar.

Bysknattarna vann sin serie och Tony Olsson deltog som ende svensk i VM-finalen i München där han kom på en 8:e plats. Åtta speedwaycyklar köptes in av klubben för att underlätta för förarna ekonomiskt och för att unga förare skulle kunna få möjlighet att börja 500 cc-karriären på lånade cyklar. Endurotävlingen hade andra året lockat 581 startande och segrare blev Dick Wicksell. I slutet av året hölls ett extra årsmöte för beslut om omorganisering till Allians med specialidrottsföreningar. Detta skulle innebära att varje sektion blev en egen klubb och juridisk person.

1990-talet

GMF ombildades till en alliansförening och erfarenheterna från det första år blev enbart positiva. Motocrosslaget segrade i div. 3 och gick upp till div. 2. Året därpå upprepade crossförarna Bysarnas bedrift tjugo år tidigare genom att gå rakt igenom div. 2 till div. 1. Magnus Hultberg blev bäste poängplockare i östra distriktet. En motocrosskola startade under ledning av Kalle Othberg och Roger Jacobsson. På MRC-banan genomfördes en SM-tävling.

Endurotävlingen GGN kunde räkna in för första gången över 1.500 startande. Tävlingen uppmärksammades internationellt av massmedia.

Bysarna blev 4:a i elitserien de två första åren på nittioalet men individuella framgångar fick Dennis Löfqvist genom att utses av Gotlands Tidningar och Gotlands Idrottsförbund till "Gotlands bästa idrottsman under året" **1990**. Han och Tony Olsson tog också par-SM-guld **1991**.

Samma år skedde spektakulärt starten för Påsk-Cupen via en startramp på Östercentrum. En barack skänkt av KA3 blev början till en klubblokal för bilklubben.

En bronsmedalj blev säsongsfacit för speedwayns A-lag **1992** och juniorlaget tog hem seriesegern. Kristian "Kitte" Hultgren utsågs av Svemo till förbundskapten för det svenska ungdomslandslaget. Motocrosslaget föll ner till div. 2 igen men Roger Jakobsson kvalificerade sig genom segrar i öppna tävlingar på fastlandet till A-förare. Rallysporten hade framgång i Dackefejden **1993** där Anders Hultberg/ Johan Ferm kom på andra plats och Stefan Pettersson på en tredje. Miniracingfolket deltog i Nordic Cup i Danmark samt EM-kval i Mjölby. Motocrosslaget fortsatte sin jo-jotillvaro ner och upp i serierna - detta år avancerade laget till div. 1 igen för att följande år åter tävla i div. 2. JSM-kval kördes på Skogsholmsbanan. GGN kördes för tionde gången och publiken fick se Peter Hansson vinna för fjärde gången. Silver blev det för 80 cc-laget i speedway, medan A-laget hamnade på 4:e plats.

För första gången genomfördes "Valborgscrossen" **1995** med ett stort deltagande från fastlandet, ett Idrottens Ö-arrangemang. Crosslaget klev upp i gulddivisionen igen och några rallyekipage deltog i SM och JSM-tävlingar. Miniracingbanan planerades och byggdes om för en EM-tävling, som tyvärr blev inställd. I den individuella SM-finalen i speedway tog Kenneth Lindby överraskande hem bronsmedaljen till Gotland. Endurot i allhelgonahelgen genomfördes under sämsta tänkbara förhållanden med snö och full storm. Årets vinnare blev Joachim Hedendahl, Alingsås MCK.

Jubileumsåret **1996** tog Lars-Åke Hägglund/ Ann-Louise Hansson hem segern i Påsk-Cupen och Joachim Hedendahl visade att i GGN är han kung, förutom segern i huvudklassen för femte gången tog han hem vandringspriset Swedish Army Trophy för alltid.

För Bysarnas del blev säsongen en lång regnig historia; trots Tony Olssons come-back i laget och goda förutsättningar blev det till slut en åttondeplats i elitserien. Siktet är dock redan inställt på nästa säsong och framtidens elitlag byggs upp med hjälp av de unga förare som skall föra Bysarnas stolta tradition vidare. En ny speedwayanläggning står också på önskelistan som nu görs upp av alla dem som på olika sätt arbetar för Gotlands Motorförening. Aktiva tävlande, funktionärer, förtroendevalda, massmedia och intresserade åskådare - alla bidrar till att utveckla motorsporterna och hålla diskussionen levande om hur en bra förening kan bli ännu bättre. Med siktet inställt på i första hand 100 år bär GMF traditionen från konsul C.G Björkander vidare genom ständigt, men varsam förnyelse.

ORDFÖRANDE GENOM TIDERN

1921 - 1933 C.G. BJÖRKANDER

13 år Konsul, föreningens första ordförande.

1934 - 1936 E. HEJDENBERG

3 år Arkitekt, ingick i föreningens första styrelse.

1937 - 1953 P.M.BENGTSSON

17 år Vägdirektör, tidig förespråkare för högertrafik. Ansvarig för att speedwaybanan kom till.

1954 - 1962 LARS-ERIK SILTBERG

9 år Bilkung med självklart stort bilintresse.

1963 - 1965 GÖSTA HÄGG

3 år Försäkringsinspektör med bilorientering som huvudintresse.

1966 - 1973 PER PETTERSSON

8 år Blev med åren eldsjäl för speedwaylaget.

1974 - 1975 CLAES LINDVALL

2 år Bilintresserad livdjursförmedlare.

1976 AXNER NYMAN

1 år Engagerad i trafiksäkerhetsfrågor.

1977 - 1978 LARS-ÅKE JACOBSSON

2 år Medlem i styrelsen sedan 1966, fortfarande aktiv sekreterare.

1979 - 1981 ULLE SVENSSON

3 år Bilrallyfantast som var med och drog igång Påsk-cupen.

1982 - CLAES RANDLERT

Med i styrelsen sedan 1976, kassör i 4 år. Idéansvarig till sektionsbildandet och flerklubbsorganisationen.

ORDFÖRANDE I SEKTIONERNA

ÅR	BIL	MOTOCROSS	SPEEDWAY
1981	N-O Nilsson	K-E Othberg	P-U Löfqvist
1982	N-O Nilsson	K-E Othberg	P-U Löfqvist
1983	N-O Nilsson	K-E Othberg	P-U Löfqvist
1984	L Kihlander	B Nyberg	P-U Löfqvist
1985	N-O Nilsson	Rune Olsson	P-U Löfqvist
1986	N-O Nilsson	P-E Dahlström	P-U Löfqvist
1987	N-O Nilsson	B Johansson	Sylve Nilsson
1988	N-O Nilsson	K-E Othberg	Sylve Nilsson
1989	N-O Nilsson	K-E Othberg	Sylve Nilsson

Under dessa 10 år drevs föreningen som en flersektionsförening med en huvudstyrelse. Ordförande var 1981 Ulle Svensson samt 1981 - 89 Claes Randler. Sekreterare var under alla år L-Å Jacobsson. Övriga i huvudstyrelsen bestod av ledamöter från sektionernas styrelser.

ORDFÖRANDE I SPECIALKLUBBARNA

ÅR	BIL	MOTOCROSS	SPEEDWAY
1990	N-O Nilsson	K Wiman	Sylve Nilsson
1991	N-O Nilsson	S Ericsson	Sylve Nilsson
1992	C Ramlert	S Ericsson	Sylve Nilsson
1993	C Ramlert	S-O Engström	Åke Broné
1994	C Ramlert	S-O Engström	Åke Broné
1995	C Ramlert	S-O Engström	Åke Broné
1996	J Hellström	S-O Engström	Åke Broné

Så är föreningen i dag organiserad med tre Specialklubbar samt en Alliansstyrelse. Varje klubb är en egen juridisk person och ansvarar för sin verksamhet. Genom alliansen kan klubbarna med gemensamma beslut hålla ihop föreningens färger, idrottsliga grundidéer samt historiken.

STIPENDIATER

STADGAR:

Stipendiet tilldelas medlem som gjort uppmärksam insats för föreningen under året, på eller utanför tävlingsbanan, som ledare, funktionär eller aktiv.

PRISSET:

Inteckning i silverpokal, återskönt av S Hesselstens dödsbo, en av GMF:s grundare.

Minnesdiplom samt rese- eller utbildningsstipendium.

1984	Sylve Nilsson	Speedway
1985	Jörgen Hellström	Bilsport
1986	Bo Johansson	Motocross
1987	Per-Ulf Löfqvist	GGN
1988	Thomas Söderström	Mini-Race
1989	Claes Ramlert	Allians
1990	Roland Jonsson	Bingo
1991	Sven-Olof Engström	Motocross
1992	Freddy Sirlant	Ungd. speedway
1993	K-E Othberg	Cross-skola
1994	Michael Löfqvist	Sliding
1995	Roger Jakobsson	Motocross

TOTAL SEGRARE PÅSK-CUPEN

			Start:
1974	Sture Svensson	P-G Olsson	58
1975	Rune Landholm	H Othberg	80
1976	Hans Avelin	Kjell Axberg	80
1977	Björn Johansson	H Othberg	156
1978	Leif Asterhag	A Gullberg	125
1979	Robban Öfverberg	P Ekström	118
1980	Ingen tävling		
1981	Ingen tävling		
1982	Leif Asterhag	B Melander	190
1983	Mikael Eriksson	B Thorzelius	190
1984	Ola Strömberg	P Carlsson	105
1985	Börje Sedelius	G Ryftenius	65
1986	Björn Gundler	S Hedman	146
1987	Inställt p g a snö		
1988	Leif Asterhag	S Parmander	75
1989	L-Å Hägglund	A-L Hansson	103
1990	Leif Asterhag	J Pettersson	134
1991	Steve Olofsson	S Olofsson	133
1992	Leif Asterhag	J Pettersson	130
1993	Steve Olofsson	M Kangas	130
1994	Mats Jonsson	S Olofsson	132
1995	Steve Olofsson	M Kangas	158
1996	L-Å Hägglund	A-L Hansson	118

Idéerna till en stor rallytävling varje år med fastlandsdeltagare kom från Folke Lindvall och Lennart Kihlander, ansvariga för den första Påsk-cupen 1974. Tävligen är idag ett av de stora Idrottens Ö-arrangemangen under lågsäsong.

SEGRARE BILSPEEDWAY

			Publik
1977	Björn Johansson	(Rallyduellen)	
1978	Ingen tävling		
1979	Stisse Lindstedt		2.400
1980	Stig Blomqvist		4.000
1981:1	Stisse Lindstedt		2.000
1981:2	Arne Pettersson		2.000
1982	Stefan Johansson		2.400
1983	Stig Blomqvist		4.200
1984	Örjan Wahlund		2.700
1985	Hasse Möller		2.500

Startfältet bestod av svenska eliten från rally-cross.

Som synes mycket publikdragande tävlingar på speedaybanan vars plank förstärktes med en säkerhetsbalk.

BÄSTA C-FÖRARE RALLY

1980	Peter Nyberg
1981	Tomas Jakobsson
1982	Mats Hansson
1983	Arne Nilsson
1984	Kjell Nilsson
1985	Andreas Gahne
1986	Anders Jakobsson
1987	Michael Olsson
1988	Anders Hultberg
1989	Ingvar Pettersson
1990	Mauritz Lindqvist
1991	Ronny Ekström
1992	Marlene Nilsson
1993	Roger Broström
1994	Patrik Arvidsson
1995	Kenth Bäckström

Tilldelas på årsmötet minnesdiplom samt gravyr i silverbuckla från 1928. Pokalen är återskönt till GMF av O Lindström från en biltävling som hederspris från Gotlands Allehanda.

FOLKRACE

Klubbmästare 1996 Anders Hallenbring

Första tävlingen på Gotland kördes 1983.
Mats Hansson f d rallyförare är en av de mest framgångsrika. Han har bl a vunnit sommarfestivalen. Han har tävlat sedan 1984 och deltar ännu idag.

Första banan låg vid asfaltverket i Hejdeby. Sedan några år tillbaka ligger den i Follingbo.

GMF:s bilklubb har nu ca 20 aktiva förare. 1996 kördes för första gången KM inom Gotlands Motorförening.

TOTALSEGRARE GOTLAND GRAND NATIONAL

		Startande
1984	Per Grönberg	463
1985	Dick Wicksell	581
1986	Peter Hansson	844
1987	Thomas Gustavsson	1054
1988	Peter Hansson	1288
1989	Peter Hansson	1407
1990	Dick Wicksell	1513
1991	Joachim Hedendahl	1521
1992	Joachim Hedendahl	1523
1993	Peter Hansson	1671
1994	Joachim Hedendahl	1893
1995	Joachim Hedendahl	1627
1996	Joachim Hedendahl	1409

Sedan 1984 har världens största motorcykeltävling, enduro special, körts på Tofta skjutfält.

Gotland Grand National, även kallad motorcykelns Vasalopp, är ett gemensamt arrangemang med FMCK och Armén som huvudsponsor. Fr o m 1996 ingår GGN i "Enduroklassikern" som sista deltävling av tre.

GGN gav upphov till samarbetet inom Idrottens Ö och är ojämförligt det största arrangemanget.

Åksugna GGN-förare får information i depån före starten. År 1994 startade nära 1 900 förare. Foto: Lars-Erik Larsson.

BÄSTA GMF:AREN I GGN

1985	Benny Dahlström
1986	Lars-Inge Hultberg
1987	Tony Dahlström
1988	Markus Edmark
1989	Roger Jakobsson
1990	Morgan Meijer
1991	Roger Jakobsson
1992	Roger Jakobsson
1993	Jonas Martinsson
1994	Roger Jakobsson
1995	Roger Jakobsson
1996	Roger Jakobsson

Tilldelas minnesdiplom samt gravyr i en stor silverbuckla från Motocrossklubben.

CHRISTER LÖFQVIST MINNESPRIS

1979	Bo Andersson
1980	Thomas Södergren
1981	Jon Hovind
1982	Michael Löfqvist
1983	Tony Olsson
1984	Tony Olsson
1985	Dennis Löfqvist
1986	Tony Olsson
1987	Kenneth Lindby
1988	Per Jonsson
1989	Kenneth Lindby
1990	Michael Löfqvist
1991	Kenneth Lindby
1992	Mark Loram
1993	Dennis Löfqvist
1994	Marcus Andersson
1995	Kenneth Lindby

Donator: Torsten Östergren

EVERT BENGTSSENS VANDRINGSPRIS

1983	Kristian Hultgren
1984	Kenneth Lindby
1985	Henrik Svensson
1986	Niklas Johansson
1987	Niklas Johansson
1988	Marcus Andersson
1989	Marcus Andersson
1990	Magnus Johansson
1991	Magnus Johansson
1992	Magnus Johansson
1993	Fredrik Sirland
1994	Ola Nicklasson
1995	Rickard Bergstedt
1996	Tomas Karlsson

Utdelas till bästa 80 cc-förare.

ALF ANDERSSONS MINNESSTIPENDIUM

1990	Christoffer Törner
1991	Peter Lindell
1992	Magnus Johansson
1993	Rickard Bergstedt
1994	Daniel Sandberg
1995	Tomas Karlsson

Utdelas till en ungdomsförare som en uppmuntran och hjälp till fortsatt satsning inom speedwaysporten.

KLUBBMÄSTARE RALLY

1985	Jonny Hammarberg
1986	Jonny Hammarberg
1987	Jonny Hammarberg
1988	Anders Hultberg
1989	Lars-Åke Hägglund
1990	Lars-Åke Hägglund
1991	Niclas Malmqvist
1992	Lars-Åke Hägglund
1993	Stefan Pettersson
1994	Lars-Åke Hägglund
1995	Anders Hultberg
1996	Lars-Åke Hägglund

Tilldelas GMF:s bronsplakett på årsmötet.

KLUBBMÄSTARE MINIRACING

1985	Per Carlsson	
1986	Michael Lindberg	
1987	Michael Lindberg	
1988	Michael Lindberg	
1989	Christer Larsson	
1990	Patrik Karlsson	
	A/B	C/D
1991	Mikael Hammarström	Bengt Larsson
1992	Michael Lindberg	Jimmy Eklind
1993	Krister Larsson	Dennis Eklind
1994	Michael Lindberg	André Gardelin
1995	Thomas Söderström	Pontus Mührer
1996	Thomas Söderström	Robert Karlsson

Tilldelas GMF:s bronsplakett på årsmötet.

KLUBBMÄSTARE SPEEDWAY

	500 cc	80 cc
1985	Tony Olsson	Niklas Johansson
1986	Inställd	Inställd
1987	Dennis Löfqvist	Niklas Johansson
1988	Inställd	Inställd
1989	Inställd	Marcus Andersson
1990	Inställd	Mattias Appलगren
1991	Inställd	Magnus Johansson
1992	Inställd	Magnus Johansson
1993	Mark Loram	Fredrik Sirland
1994	Chris Louis	Ola Niklasson
1995	Mark Loram	Tomas Karlsson
1996	Tony Olsson	Tomas Karlsson

Tilldelas GMF:s bronsplakett på årsmötet.

KLUBBMÄSTARE MOTOCROSS

1985	Erik Granath (nybörjare) Magnus Hultberg (12-13 år) Thony Dahlström (14-16 år) Thony Dahlström (125 U) Magnus Gabrielsson (125 B)
1986	Erik Granath (nybörjare) Magnus Hultberg (12-13 år) Marcus Edmark (125 U) Rolf Olsson (125 B)
1987	Magnus Hultberg (80 K 12-13) Peter Olofsson (80 K 14-16) Thony Dahlström (125 B)
1988	Joacim Hellqvist (80 K 12-13) Magnus Hultberg (80 K 14-16) Marcus Edmark (125 B)
1989	Christer Wiman (12-13 år) Magnus Hultberg (14-16 år) Roger Jakobsson (125 cc) Morgan Carlsson (nybörjare) Jan Ericsson (motionär)
1990	Morgan Carlsson (12-13 år) Johannes Hörsne (14-16 år) Roger Jakobsson (125 cc) Fredrik Bjersander (nybörjare) Sonny Höglund (motionär)

- 1991 Fredrik Bjersander (t o m 11 år)
David Qviberg (12-13 år)
Magnus Gomander (14-16år)
Magnus Hultberg (125 - 600 cc)
Johannes Hörsne (motionär)
- 1992 Ted Enström (t o m 11 år)
Håkan Åkerblom (12-13 år)
Cristoffer Blomberg (14-16 år)
Roger Jakobsson (125 - 600 cc)
Anders Jakobsson (motionär)
- 1993 Hugo Berthin (t o m 11 år)
Fredrik Bjersander (12-13 år)
Cristoffer Blomberg (14-16 år)
Roger Jakobsson (125 - 600 cc)
- 1994 Mats Åkerblom (debutant)
Joije Arenvi (80cc)
Roger Jakobsson (125 - 600 cc)
- 1995 Mats Åkerblom (debutant)
Joije Arenvi (80 cc)
Mats Åkerblom (125 - 600 cc)
- 1996 Mats Åkerblom (debutant)
Ola Åkerblom (80 cc)
Roger Jakobsson (125 - 600 cc)

Slutord

Förnuft och känslor är svårt att förena ibland. Föruften säger att motorsport är förlegat, dyrt, miljöförstörande, farligt och egentligen ganska onödigt i vår rationella högteknologiska värld.

Men sinnena talar ett annat språk. Lukten av metanol i depån på Galgberget, ljudet av knattrande miniracingbilar, synen av lerinpackade enduroförare i gyttjeträskan - högtidsstunder för många gotlänningar. Bakom glansögonblicken, strålkastarljusen och medaljregnen ligger många timmars slit och gnet, sponsorjakt, banarbete och skrivbordsplanering. Så länge *de* finns - föreningsfolket, folkbildarna med en outtröttlig lust att ställa upp och med en obändig tro på att det de sliter för gör andra glada - så länge skall också vi med alla våra sinnen ta in det som erbjuds oss. För vår egen skull - för att det också måste finnas oförnuft och känslor i vår värld.

Så fortsatt att vråla JAAA! när Bysarna får en fem-etta, fortsatt att le medlidsamt åt lergubbarna vid Hallbro slott, sluta inte att förundras över knattecrosskillarnas våghalsighet eller kartläsarnas lugn på skogsvägarna. Och du: om hjulen slutar snurra i ett samhälle, då tystnar också skratten...

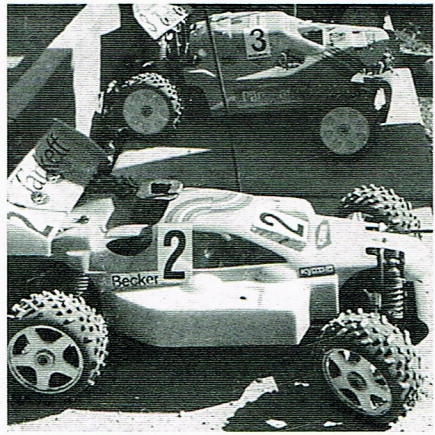
Ett stort TACK till alla som gjort det möjligt för oss gotlänningar att få uppleva 75- årsdagen!

Clary Winberg
Clary Winberg

GMF:s samtliga klubbar jobbar målmedvetet för framtida segrar. Rutinerade ledare för med glädje över sina erfarenheter och kunskaper vidare till ungdomarna. De här ledarna och ungdomarna får representera GMF:s framtid på två eller fyra hjul.

Foto: Putte och Margareta Engström

Gotlands motorförening
Motorsport

Fart, fläkt och action — för hela familjen!

